

Motion till riksdagen 2011/12:Fi286

av Karl Sigfrid (M)

Behovet av budgetrestriktivitet och säkerhet vid nödlån

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av budgetrestriktivitet och säkerhet vid nödlån.

Motivering

Den innevarande ekonomiska krisen har inte orsakats av den fria marknaden utan av politisk klåfingrighet. Dåligt utformade statliga regelverk ledde till en chock i det finansiella systemet, och oansvarigt utformade statsbudgetar för USA och stora delar av Europa för oss allt närmare en kollaps.

Euroländerna har valt att i utbyte mot blygsamma nedskärningar av krisländernas offentliga utgifter kollektivt betala det som återstår av det akuta likviditetsunderskottet. I formell mening består stödet av lån, men i verkligheten rör det sig om direkta subventioner. Anledningen till att misskötta länder behöver stödlån är att de saknar privata långivares förtroende och därför tvingas betala höga marknadsräntor på sina lån. När andra länder lånar ut pengar till en ränta långt under marknadsräntan är mellanskillnaden att betrakta som en subvention, såvida de lägre räntorna inte åtföljs av särskilda, mer gynnsamma villkor.

Svenska staten bör som förvaltare av Sveriges skattebetalares pengar inte delta i räddningsaktioner riktade mot andra stater om detta medför betydande risker. Svenska nödlån bör därför beviljas enbart mot adekvat säkerhet. En sådan säkerhet bör bestå av tillgångar som av en objektiv marknadsbedömare är att betrakta som tillräckliga och värdebeständiga.

En ekonomisk ordning måste vara utformad så att ansvar lönar sig och slöseri blir olönsamt. Tillämpat på stater innebär det här att varje stat bör ansvara för sin egen statsskuld. Just nu cirkulerar många förslag om nya åtgärder,

Fel! Okänt namn på

varav de flesta bygger på den motsatta principen, den om att välfungerande länder ska finansiera misskötta länder.

Euroobligationer – det vill säga gemensam försäljning av statsobligationer till en enhetlig ränta – medför att länder som åtnjuter marknadens förtroende år efter år betalar oskäligt höga räntor på sina lån medan de länder vars återbetalningsförmåga betvivlas betalar allt för låga räntor.

Transaktionsskatten – eller Tobinskatten som den också kallas – är en förslagen nyinrättad EU-skatt. Pengarna som EU driver in på detta sätt kan inte härledas till enskilda stater, vilket gör det omöjligt för svenska medborgare att veta hur mycket pengar Sverige bidrar med.

Transaktionsskatten och euroobligationerna har det gemensamt att de försämrar medborgarnas möjlighet till insyn. Genom att de pengar som pumpas in i ickefungerande ekonomier inte lika enkelt kan härledas till en medlemsstat blir det omöjligt för en svensk medborgare att veta hur mycket svenska skattepengar som går till andra länder. Detta transparensproblem gör det lättare för nationella politiker att ge bort sina medborgares pengar utan att det syns, vilket sannolikt är skälet till att förslagen läggs fram.

Sverige bör vara en tydlig röst mot att misskötta länder belönas med stöd-lån.

Stockholm den 29 september 2011

Karl Sigfrid (M)